

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa P. M.
przeciwko A. P., M. P., A. Z., M. Z., S. C., L. C., K. B.-P., P. R., P. R. i M. T.
o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 stycznia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w N.
z dnia 15 kwietnia 2015 r., sygn. akt III Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej K. B.-P. kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego;**
- 3. przyznaje adwokat A. M.-L. ze środków budżetowych Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w N. kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) wraz z należnym podatkiem od towarów i usług tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje

potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Okręgowego w N. z dnia 15 kwietnia 2015 r. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący wskazał na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Przesłanki tej upatruje on w stwierdzeniu, czy brak udziału określonej osoby w postępowaniu o zniesienie współwłasności (wobec wprowadzenia w błąd przez współwłaściciela) sprawia, że prawomocne postanowienie wydane w tym postępowaniu nie wiąże jej w razie wytoczenia powództwa o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym.

Zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Problem wskazany przez skarżącego nie odpowiada jednak tej przesłance. Wskazywana kwestia - co przyznaje także sam skarżący - była już przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego, które zachowują pełną aktualność na gruncie rozpoznawanej sprawy. Nie budzi wątpliwości, że postanowienie w przedmiocie zniesienia współwłasności jest prawomocne na zasadach ogólnych (art. 365 k.p.c.)

i - ze skutkiem także dla postępowania o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym - prawomocność ta nie doznaje żadnych wyjątków. Właściwą drogą do podważenia takiego prawomocnego postanowienia mogłoby być wniesienie skargi o wznowienie postępowania, z której zresztą powód próbował bezskutecznie skorzystać. Celowi temu nie może natomiast służyć postępowanie o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania należnych pozwanej K. B.-P. Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 oraz art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu orzeczono na podstawie § 19 w zw. z § 6 pkt 6 i § 8 pkt 8 zw. z § 13 ust. 4 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 461 ze zm.).

l.n